

Sygn. akt III RC 98/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant: st. Sekr. Sąd. Joanna Flisiak

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2018 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. F. działającej w imieniu małoletniego T. B.

przeciwko I. B.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w dniu 23 października 2013 roku w sprawie III RC 157/13 od pozwanego I. B. na rzecz małoletniego T. B. z kwoty po 450 złotych (czterysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, do kwoty **po 620 złotych (sześćset dwadzieścia złotych)** miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego powoda K. F., do 15 – go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z raty, poczynając od dnia 1 lutego 2018 roku,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 98/17

UZASADNIENIE

K. F. działając w imieniu swojego małoletniego syna T. B. domagała się podwyższenia alimentów przysługujących małoletniemu od pozwanego I. B. ustalonych na mocy ugody z dnia 23 października 2013 roku zawartej przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w sprawie o sygnaturze akt III RC 157/13 z kwoty po 450 zł miesięcznie do kwoty po 800 zł miesięcznie oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów upłynęło już ponad trzy lata i od tego czasu potrzeby małoletniego znacznie wzrosły. Podała, że osiąga wynagrodzenie w wysokości 1 800 zł netto miesięcznie a na pokrycie wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem małoletniego potrzeba około 1 500 zł miesięcznie. Nadto ma do spłaty kredyt mieszkaniowy i inne bieżące wydatki, co powoduje, że kwota otrzymywanych od pozwanego alimentów jest obecnie niewystarczająca.

W odpowiedzi na pozew pozwany I. B. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Zarzucił, że zainicjowana sprawa stanowi odwet K. F. za przebieg postępowania w sprawie I. N. 237/15 o ustalenie kontaktów. Oczywistym jest bowiem, że matka małoletniego utrudnia pozwanemu kontakty z synem dążąc do marginalizacji roli ojca w życiu dziecka. Nadto podniósł, że nie można uznać, iż od czasu ostatniego orzeczenia w zakresie alimentów doszło do zmiany stosunków uzasadniającej podwyższenie alimentów do kwoty 1500 zł objętej żądaniem pozwu, która została znacznie zawyżona przez przedstawicielkę ustawową małoletniego i nie odpowiada realiom.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni T. B. urodzony (...) jest dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku (...).

Strony nigdy nie mieszkały razem, ich pożycie było konfliktowe. W chwili narodzin syna doszło do kryzysu, który na skutek wzajemnych nieporozumień i konfliktów doprowadził do rozstania stron.

Obowiązek alimentacyjny I. B. względem małoletniego T. B.

po raz ostatni został ustalony na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Mrągowie dnia 23 października 2013 roku w sprawie III RC 157/13 na kwotę po 450 zł miesięcznie.

Małoletni T. był wówczas niemowlakiem. K. F. pracowała w Zakładzie Usług (...) w M. za wynagrodzeniem w wysokości około 1 200 zł netto miesięcznie. Razem z małoletnim mieszkali u jej rodziców w mieszkaniu w M.. Poza małoletnim K. F. nie miała nikogo na utrzymaniu. Dokładała się rodzicom do opłat po 250 zł miesięcznie.

Pozwany I. B. pracował jako kierowca międzynarodowy. Zarabiał około 2 100 zł brutto miesięcznie. Wynajmował mieszkanie w M. za kwotę około 400 zł miesięcznie. Nie miał nikogo na utrzymaniu.

(dowód: dokumenty w aktach III RC 157/13, wyciąg z protokołu ugody k. 6)

Obecnie I. B. pozostaje bez pracy, ale od 8 lutego 2018 roku podjął zatrudnienie jako kierowca międzynarodowy na trasach w Niemczech, gdzie pracował dotychczas za wynagrodzeniem około 1 800 zł netto miesięcznie. Nie ma oszczędności. Jest właścicielem samochodu osobowego o wartości 7000 zł. Od trzech lata pozostaje w nieformalnym związku z kobietą. Mieszkają razem w wynajmowanym mieszkaniu w M.. Czynnosc najmu wynosi 1 200 zł miesięcznie z opłatami. Partnerka pozwanego zarabia około 1 200 zł miesięcznie oraz otrzymuje alimenty na szesnastoletnią córkę w wysokości 300 zł.

I. B. utrzymuje kontakty z małoletnim T. B., które zostały ustalone na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 29 listopada 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt VI RCa 38/17. Płaci regularnie zasądzone alimenty.

Obecnie małoletni T. ma 5 lat i od września 2015 roku uczęszcza do przedszkola. Opłaty za przedszkole razem z wyżywieniem wynoszą około 270 zł miesięcznie. Dodatkowo małoletni bierze udział w zajęciach z języka angielskiego (koszt 30 zł miesięcznie). Jest zdrowym dzieckiem.

K. F. w 2017 roku zawarła związek małżeński. W dalszym ciągu jest zatrudniona w Zakładzie Usług (...) w M. za wynagrodzeniem w wysokości około 1800 zł netto miesięcznie. Razem z mężem i synem mieszkają we własnościowym mieszkaniu w M., które zostało zakupione przez K. F. w kredycie na 23 lata. Rata wynosi 750 zł miesięcznie. Mąż K. F. pracuje w tej samej firmie jako kierowca. Posiadają dwa samochody – V. (...) o wartości po około 3000 zł. Nie mają oszczędności.

(dowód: zaświadczenia k. 7 – 9, 22, 37-41, rachunki i wyciągi bankowe k. 10, 42-55, przesłuchanie K. F. i I. B. k. 59)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z powołanych wyżej dokumentów oraz przesłuchania K. F. i I. B., odnośnie ich sytuacji materialnych, możliwości zarobkowych i ponoszonych przez nich kosztów utrzymania.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwanego niewątpliwie obciąża obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego syna T. B., a zakres tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§ 1 KRO).

W niniejszej sprawie podstawę żądania małoletniego powoda stanowi art. 138 KRO, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Tak określony przedmiot badania Sądu oznacza, że konieczne jest porównanie stanu istniejącego w dacie ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

W ocenie Sądu doszło do zmiany stosunków, które powinny skutkować zwiększeniem wysokości świadczeń alimentacyjnych należnych małoletniemu, jednakże w stopniu mniejszym niż wskazany w żądaniu pozwu.

Przed wszystkim podkreślić należy, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów wydatki na małoletniego wzrosły typowo dla jego wieku. Od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów upłynęło już cztery lata. Małoletni był wówczas niemowlakiem a obecnie uczęszcza do przedszkola. Oczywistym jest więc, że wydatki na małoletniego wzrosły. Oprócz ponoszenia opłat za przedszkole małoletni rośnie, rozwija się, potrzebuje nowej odzieży, obuwia.

Nadto sytuacja rodzinna i finansowa matki małoletniego uległa zmianie. Wcześniej mieszkała z rodzicami i praktycznie nie ponosiła kosztów utrzymania mieszkania. Obecnie zawarła nowy związek małżeński i zakupiła mieszkanie w kredycie, lecz wzrosły także jej zarobki.

W życiu I. B. również zaszły zmiany. Jest w nieformalnym związku i obecnie pozostaje bez pracy. Jednakże w ocenie Sądu nie można uznać, że kondycja finansowa pozwanego uległa znacznemu pogorszeniu w porównaniu do stanu istniejącego w dacie poprzedniego orzeczenia o obowiązku alimentacyjnym. Obecna sytuacja ma bowiem charakter przejściowy a pozwany od lutego miał rozpocząć zatrudnienie w nowej firmie jako kierowca międzynarodowy, który to zawód wykonywał przez wiele lat wcześniej.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że przez okres czterech lat od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpił wzrost potrzeb małoletniego powoda, związanych przede wszystkim z jego naturalnym rozwojem fizycznym i rosnącymi wydatkami na odzież, żywność, środki czystości oraz uczęszczaniem do przedszkola, co uzasadnia podwyższenie zasądzonej kwoty alimentów.

Pomoc pozwanego w finansowaniu syna powinna być zwiększona. Pozwany oprócz płacenia alimentów praktycznie nie uczestniczy w codziennym wychowaniu małoletniego, a cały ciężar w tym zakresie spoczywa na matce, która stara się zapewnić synowi jak najlepsze warunki.

W ocenie Sądu kwota, do jakiej zostały zwiększone alimenty – 620 zł, przy jednoczesnym udziale matki małoletniego powoda w jego utrzymaniu, przystaje z jednej strony do obecnych potrzeb małoletniego a z drugiej do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Sąd ustalając koszt utrzymania małoletniego oparł się na wydatkach standardowych, adekwatnych do jego wieku, stanu zdrowia i warunków środowiskowych. Brak bowiem podstaw do przyjęcia, że małoletni obecnie wymaga wyższych nakładów, a kwota w wysokości 1 500 zł miesięcznie jakiej domagała się matka małoletniego w pozwie została

zawyżona. Nadto możliwości finansowe pozwanego nie są nieograniczone, a oboje rodzice w równym stopniu powinni uczestniczyć w utrzymaniu dziecka.

Z tych względów na podstawie art. 138 KRO Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji, w pozostałej części powództwo oddalając jako zbyt wygórowane (punkt II sentencji).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 623 ze zm.), z uwagi na charakter sprawy i sytuację materialną nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi (punkt III sentencji).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC w punkcie IV sentencji orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności.